

Sygn. akt II K 5 19 /16

PR Ds. 762 .2016

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach: 21 marca 2017r. i 29 czerwca 2017r.

sprawy **W. G.**,

s. J. i M. z d. B.,

ur. (...) w G.,

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 13 czerwca 2016r. w Ś. na ulicy (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonych w związku ze skazaniem wyrokiem z dnia 5 stycznia 2012r. Sądu Rejonowego

S.-P. i Zachód w S. w sprawie VI K 2533/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

w związku ze skazaniem wyrokiem z dnia 14 czerwca 2010r. Sądu Rejonowego

S.-Centrum w S. w sprawie IV K 539/10 za przestępstwo z art.

178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 14 czerwca 2010r.

w sprawie IV K 539/10 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art.

11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

którą to karę odbył w okresie od 22.02.2011r. do 21.08.2012r. z zaliczeniem okresu zatrzymania dnia 20.12.2009r.,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k . k . w zw. z art. 64 § 1 k . k .

II. w dniu 13 czerwca 2016r. w Ś. na ulicy (...) użył jako autentyczny uprzednio podrobiony przez nieustaloną osobę dokument w postaci polskiego blankietu prawo jazdy nr (...) w ten sposób, że okazał wymieniony dokument funkcjonariuszowi straży granicznej podczas przeprowadzanej kontroli drogowej,

tj. o czyn z art. 270 § 1 k . k .

I. oskarżonego W. G. uznaje za winnego dokonania zarzucanego

mu czynu w pkt. I., tj. występkę z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za ten czyn

na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – dożywotnio,

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł (dziesięć tysięcy 00/100 złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. oskarżonego W. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. II., tj. występku z art. 270 § 1 k.k. i za ten czyn na tej podstawie wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego prawa jazdy nr (...) na dane W. G. znajdującego się na k. 9 akt, poprzez pozostawienie go w aktach sprawy,

VI. na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego karę łączną 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 13 czerwca 2016r. godz. 20.20 do dnia 14 czerwca 2016r. godz. 11.45 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie jednego dnia,

VIII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 400 zł.

Sygn. akt II K 519/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 29 czerwca 2017 r. w sprawie II K 519/16 Sąd uznał W. G. za winnego tego, że w dniu 13 czerwca 2016 r. w Ś. na ulicy (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym orzeczonych w związku ze skazaniem wyrokiem z dnia 5 stycznia 2011 r. Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawie VI K 2533/09 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w związku ze skazaniem wyrokiem z dnia 14 czerwca 2010 r. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie w sprawie IV K 539/10 za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie IV K 539/10 za czyn z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 22.02.2011 r. do 21.08.2012 r. z zaliczeniem okresu zatrzymania dnia 20.12.2009 r., kwalifikując go z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz tego, że w dniu 13 czerwca 2016 r. w Ś. na ulicy (...) użył jako autentyczny uprzednio podrobiony przez nieustaloną osobę dokument w postaci polskiego blankietu prawa jazdy nr (...) w ten sposób, że okazał wymieniony dokument funkcjonariuszowi straży granicznej podczas przeprowadzanej kontroli drogowej, kwalifikując go z art. 270 § 1 k.k.

Ustalenia faktyczne oraz sprawstwo oskarżonego, który przyznał się do czynu, w świetle zgromadzonych dowodów nie budziły wątpliwości.

Sąd wobec powyższego orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 270 § 1 k.k. karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego karę łączną 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, a poczet której na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 13 czerwca 2016 r. godz. 20:20 do dnia 14 czerwca 2016 r. godz. 11:45 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary.

Nadto na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd orzekł również na podstawie art. 44 § 2 k.k. przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego prawa jazdy nr (...) na dane W. G. znajdującego się na k. 9 akt, poprzez pozostawienie go w aktach sprawy.

Ponadto Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania w wysokości 70 (siedemdziesięciu 00/100) złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 400 (czterystu 00/100) złotych.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że przyznał się do zarzucanego mu czynu i nie utrudniał postępowania karnego. Także skrucha oskarżonego, krytyczny stosunek do czynu jest okolicznością łagodzącą.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że znajdował się w wysokim stanie nietrzeźwości (1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Taki stopień nietrzeźwości powoduje, że następują zaburzenia psychomotoryczne uniemożliwiające prowadzenie pojazdu. Ponadto na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że popełnił czyn całkowicie lekceważąc orzeczone wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 5 stycznia 2011 r., sygn. akt VI K 2533/09 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 14 czerwca 2010 r., sygn. akt IV K 539/10 zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Uwadze Sądu ująć także nie mogło, że oskarżony był uprzednio kilkakrotnie karany i pomimo tego ponownie popełnił ten sam czyn w okresie obowiązywania zakazów kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi. Nie mógł też Sąd nie zauważyć, że oskarżony nie miał potrzeby kierować pojazdem. Nadto nie jechał sam, tylko ze swoją małżonką. Na niekorzyść oskarżonego również przemawia fakt, iż popełnił czyn zabroniony w warunkach recydywy podstawowej. Nadto oskarżony nie mając uprawnień do kierowania pojazdami posłużył się podczas kontroli drogowej podrobionym prawem jazdy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w niniejszej sprawie koniecznym jest orzec wobec oskarżonego karę łączną 2 (dwóch) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 13 czerwca 2016 r. godz. 20:20 do dnia 14 czerwca 2016 r. godz. 11:45. Wymierzając W. G. karę Sąd wziął pod uwagę wszystkie wyżej opisane okoliczności w jakich oskarżony dopuścił się omawianego czynu. Zdaniem Sądu kara wymierzona oskarżonemu jest współmierna do stopnia jego winy, rodzaju popełnionego czynu i jego społecznej szkodliwości. Nadto w należyтым stopniu uwzględnia wszystkie pozostałe dyrektywy wymiaru kary nakazane art. 53 § 1 i § 2 k.k. Dodać należy, że dotychczasowa droga życiowa oskarżonego, w szczególności jego karalność kazały ocenić, że wobec W. G. nie występuje pozytywna prognoza kryminologiczna, stąd niezasadnym jest uwzględnienie wniosku jego obrońcy o zastosowanie art. 37a k.k. i wymierzenie kary grzywny. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie brak jest przesłanek do tego, by złagodzić karę, albowiem sprawca działał mając świadomość tego, że znajduje się w wysokim stanie nietrzeźwości, ponadto był uprzednio kilkakrotnie skazany za ten sam czyn oraz kierował pojazdem w trakcie obowiązywania zakazów prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Zachowania oskarżonego nie można w jakikolwiek sposób wytłumaczyć, nie miał bowiem ważnego powodu, by prowadzić pojazd.

Nadto posłużenie się podrobionym dokumentem jest wysoce naganne. Nadto oskarżony podczas kontroli drogowej posłużył się podrobionym prawem jazdy. Oskarżony wykazał lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości.

Na podstawie art. 42 § 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W ocenie Sądu na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Ustawodawca ustanowił w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 k.k. obligatoryjne orzeczenie zakazu – dożywotniego- wskazał, że możliwe jest orzeczenie zakazu nie dożywotnie gdy zachodzi wyjątkowy przypadek uzasadniony okolicznościami – zaś w sytuacji oskarżonego taki przypadek nie zachodził.

Oskarżony wykazał się całkowitym lekceważeniem porządku prawnego obowiązującego kierowców. Nadto oskarżony zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych. Istotnym jest, że oskarżony popełnił czyn będąc uprzednio skazanym, a ponadto w trakcie obowiązywania wcześniej orzeczonych zakazów prowadzenia pojazdów. W tej sytuacji faktyczne wyeliminowanie oskarżonego z ruchu drogowego jest dolegliwością współmierną do wszystkich opisanych okoliczności postępowania oskarżonego. Przedstawione wyżej okoliczności sprawy wskazują na to, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych zagraża bezpieczeństwu w komunikacji.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeczono wobec W. G. świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczona kara bądź środek karny mają na celu ukształtowanie świadomości prawnej u oskarżonego, a nader wszystko zapobiec, by oskarżony nie popełnił ponownie przestępstwa. Jest to kwota minimalna, którą Sąd musi wymierzyć za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

Na podstawie art. 44 § 2 k.k. Sąd orzekł przepadek dowodu rzeczowego w postaci podrobionego prawa jazdy nr (...) na dane W. G. poprzez pozostawienie go w aktach sprawy. Dowód ten bowiem stanowi przedmiot, który służył oskarżonemu do popełnienia przestępstwa.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 (siedemdziesięciu) złotych oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 400 (czterystu) złotych. Sąd uznał z uwagi na sytuację materialną, że oskarżony może ponieść koszty postępowania.